

19. Aarg. Nr. 8.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

16. April 1919.

Vore Aarsmøder.

Det kan vel med Rette siges, at ingens inde er Aarsmøderne blevne imødesete med mere Interesse, med større Spænding end i Aar. Og det, der satte Sindene i saa stærk Bevægelse, var naturligvis de vigtige Spørgsmaal, som var paa Dagsordenen og som nu trænger sig stærkere og stærkere paa og kræver sin Løsning. Der var denne Gang af Hovedbestyrelsen truffen den Foranstaltning, at Delegeretmødet havde faaet 2 Dage til Behandling af de vigtige Sager der laa for, idet man var fuldstændig klar over, at Lønsagen alene vilde tage en Dag. Det viste sig imidlertid allerede paa den første Dag, hvor man kun naaede at komme gennem Beretningen, at hvis man skulde give de øvrige paa Dagsordenen værende Sager en ordentlig Behandling, maatte man have en Dag til, og det besluttedes da at rette Henvendelse i Generaldirektoratet, for at skaffe den fornødne Tjenestefrihed for de Delegerede. Generaldirektoratet imødekom dette Ønske, og Møderne kom saaledes til at strække sig over ialt 4 Dage.

Disse Dages Møder viste tydeligt, hvorledes Stemningen blandt Lokomotivmændene er, alle, selv de ældste, var fuldstændig klare over, at den kommende Tid kunde blive alvorlig, ja, meget alvorlig, for saa vidt der ikke fra Lovgivningsmagts og fra Administrationens Side vistes en større Forstaaelse, en større Imødekommenhed af de af Lokomo-

tivmændene fremsatte Krav end hidtil.

Begge Generalforsamlingerne i Kredsen forløb paa sædvanlig Maade, idet de Sager, der forelaa til Behandling, ikke var af den Beskaffenhed, at de kunde sætte Sindene særlig stærkt i Bevægelse. Paa begge disse Møder behandledes bl. a. Spørgsmaalet om Lokomotivfører V. Petersens Ansættelse, og efter megen Diskussion herom godkendtes Bestyrelsens Stilling hertil, i Lokomotivførerkredsen vedtoges det, at han, naar han ansattes, skulde medtage sin Anciennitet som Fører. Dette vedtog man, fordi der paa Delegeretmødets Dagsorden var et Forslag, der gik ud herpaa. Spørgsmaalet om Renholdelse af Lokomotivernes Førerhus var ligeledes Genstand for Debat, og man besluttede i den Henseende at kræve, at der fra Depoternes Side sørgedes for, at Lokomotiverne efliveredes til Personalet i en saadan Stand, at Renholdelse af Førerhuset blev overkommelig for Lokomotivfyrbøderne.

Paa begge Generalforsamlinger fremsattes der under Behandlingen af Beretningen Udtalelser om Lønningerne og Dyrtidstillægene, der noksom viste, hvorledes Stemningen var, og at man kunde vente sig nogle meget interessante Delegeretmødedage.

Som allerede nævnt, naaede man kun at komme gennem Beretningen paa Delegeretmødets første Dag, og Spørgsmaalet om Foreningens Stilling til de forskellige Sager fik da ogsaa en ganske grundig Behandling.

Som et meget vigtigt Spørgsmaal var Gen-

nemførelsen af den 8 Timers Arbejdsdag Genstand for en meget livlig Diskussion; der stillede saaledes fra flere Sider Krav om Beregning af Overtidsbetaling for den enkelte Dag og Krav om, at Tjenesten paa de enkelte Dage holdtes saa tæt op mod 7 Timer, som det overhovedet var mulig, ja, at man ikke maatte overskride dette Tjenestetal, men at dette maatte være det maksimale. Fra Hovedbestyrelsens Side blev det gjort gældende, at man ikke kunde vente at faa dette gennemført, men at man maatte tage praktisk paa Tingene og søge saa gode Forhold indført, som Tjenesten tillod. Iøvrigt havde man den bestemte Opfattelse, at Organisationens enkelte Afdelinger Landet over nok selv vilde forstaa at faa tilrettelagt Tjenesten paa en saadan Maade, at den baade var udførlig og forsvarlig.

Det blev af Delegeretmødet fremhævet, at Forhandlingerne med Generaldirektoratet maatte føres ind i et andet Spor, thi man kunde ikke vedblivende finde sig i, at disse, som føres mellem ligerettigede Faktorer, ikke altid afsluttes med Overenskomst. Den hertil liggende Aarsag maatte fjernes, idet det, som Forholdene ligger, er saaledes, at Generaldirektøren ikke er i Besiddelse af den udstrakte Myndighed, man maa kræve ham tillagt, for at Forhandlingerne kan føre til et positivt Resultat. Det viser sig jo Gang paa Gang, at Forhandlingerne strander paa, at Generaldirektøren ikke kan gaa saa langt, som Forholdene kræver, fordi man inden Forhandlingerne har indtaget bestemte Standpunkter, man ikke fraviger, og som ikke kan fraviges, forinden fornyede Forhandlinger med Ministeren o. s. v. er førte.

Dette maa føres derhen, at Generaldirektøren faar tillagt saa stor Myndighed, at Aftaler kan træffes i alle Spørgsmaal.

Det største og vigtigste af alle Spørgsmaal, Lønspørgsmaalet, fik en omhyggelig og meget indgaaende Behandling.

Som allerede nævnt, var Stemningen, der prægede Mødet, meget alvorlig, og man mærkede tydeligt, at intet kunde afskrække Lokomotivmændene fra at søge dennemført deres berettigede Krav.

Og det er jo ogsaa saaledes, at den vold-

somme Prissstigning, som er sket siden 1908 og navnlig i Krigsaarene, har bragt Personalet ned i Fattigdom, Nød og Elendighed, fordi den Hjælp, der er ydet af Lovgivningsmagten, er saa ussel og er kommen altfor sent.

Denne bitre Stemning har jo ogsaa sin Rod i, at man daglig erfarer, at Arbejderne i de private Erhverv gennemfører den ene Forhøjelse efter den anden, medens Tjenestemændene staar stille, medens man venter, forgæves venter paa, at Lønningskommissionen skal blive færdig med sit Arbejde.

En af Organisationen Gæster, Hr. Maskinarbejder Boesen, oplyste saaledes, at Statsbanernes Maskinarbejdere havde afsluttet Overenskomst med Generaldirektoratet for Statsbanerne, saaledes at Middellønningerne kommer til at ligge omkring 4000 Kr.

Saadanne Oplysninger bevirker, at en kraftig Bevægelse gør sig gældende og at Lokomotivmændene kræver deres Lønninger bragt op i det Plan, hvorfra de ved Tidernes Ugnst er rykket bort. At en snart sagt hvilken som helst Bevægelse er berettiget er givet, naar man ved, at Lokomotivmændenes Lønninger alt indbefattet ligger mellem 2257 Kr. og 3832 Kr. Det vil altsaa sige, at selv den bedst lønnede Lokomotivmand end ikke naar Middellønnen for Maskinarbejdere. Det kan Lokomotivmanden som forhenværende Maskinarbejder ikke finde sig i, saa meget mere, som disse Stillinger betragtes som Avance-mentsstillinger.

Resultatet af disse Dages alvorlige Forhandlinger blev blandt andet, at det vedtoges at rette Henvendelse til Statsministeren saavel om Supplementsdyrtidstillæg som, at det krævedes, at Lønningskommissionen hurtigt gjorde sit Arbejde færdigt.

Det af Hovedbestyrelsen fremsatte Forslag om Kontingentforhøjelse vedtoges. Forslaget gik glat igennem. Fra enkelte Sider foresloges endnu højere Kontingentydelser, men Forslagene herom forkastedes eller toges tilbage.

Forrige Aar vedtog vi en 100 pCt. Forhøjelse, i Aar atter en 100 pCt. Forhøjelse, saaledes at vi fra Maj i Aar betaler 4 Kr. i maanedlig Kontingent.

Spørgsmaalet om Tilslutning til Centralorganisationen for Metalarbejdere fik ligeledes en meget indgaaende Drøftelse, og det paalagdes Hovedbestyrelsen at fortsætte de paabegyndte Forhandlinger.

Det besluttedes, at Fornyelsen af 10 Mand-Udvalgets Mandater først skulde finde Sted paa det kommende Delegeretmøde.

Det vedtoges at kræve Lokomotivpersonalet normeret med fuld Uniform.

Til Slut vedtoges en saalydende Resolution:

„Delegeretmødet vedtager, efter at man grundig har drøftet Lønsagen, og i Betragtning af de Vanskeligheder, der er forbunden med paa nærværende Tidspunkt at fastsætte Rammerne for vore Lønkrav, at paalægge Hovedbestyrelsen at kræve, at Lønningerne for Lokomotivfyrbøderne fastsættes i Forhold til Lønnen for Maskinarbejdere paa Statsbanernes Centralværksteder og saaledes, at det altid betyder en Lønforhøjelse, at ansættes som Lokomotivfyrbøder, at Lokomotivførernes Løn sættes saaledes, at det betyder en Forøgelse i Indtægt, at blive forfremmet til Lokomotivfører.“

Man skiltes fra hverandre efter dette 3 Dages Delegeretmøde i Bevidstheden om, at Medlemmerne var fast besluttede paa at staa Last og Brast og at tage, hvad der kommer, i sikker Forvisning om, at Organisationens Ledelse med fast Haand vil føre vor Lønsag igennem til et tilfredsstillende Resultat, og at Ledelsen kunne træffe de Dispositioner, den fandt nødvendige — Medlemmerne vilde da alle som én rette sig herefter.

Tjenestemændenes Stemmeret.

Valgretten har altid staaet — og med Rette — som et Omraade, hvor man maa søge hen til absolut lige Ret for alle. Man har fra de demokratiske Partiers Side i lang Tid kæmpet for Kvindernes Valgret og for Valgretsaldrens Nedsættelse. Ved Grundlovens Revision i 1915 lykkedes det at faa gennemført en Del Forbedringer, saaledes at alle nu skulde have

lige Valgret, ogsaa Kvinder og Tyende, samtidig med, at en Nedsættelse af Valgretsaldren fandt Sted.

Men saa kom Valgloven, som skulde sikre alle, der ifølge Grundloven havde Stemmeret, at de paa en saa bekvem Maade som mulig kunde komme til at afgive deres Stemme. For Sømændenes Vedkommende har man javet særlige Foranstaltninger, saaledes at de, uanset om de er hjemme paa Valgdagen eller ej, kan komme til at stemme, hvilket er ganske naturligt, da de selvfølgelig har Krav paa en saadan Stilling, at de kan udøve deres Borgerret.

Naar d'Hrr. Lovgivere mener, at en Sømand, selv om han ikke kan være hjemme og til Tider ikke engang ved, hvilke Kandidater der er opstillet, dog bør have Stemmeret, skulde man da ogsaa tro, at en Tjenestemand, som Staten selv beordrer bort fra Hjemstedet paa Valgdagen, ogsaa maatte sikres Stemmeretten. Men dette er ingenlunde sket. Man har set Eksempler paa, at Tjenestemand Gang paa Gang ikke har kunnet komme til at stemme, fordi Staten den Dag det gjaldt har haft Brug for dem andet Steds.

Det forekommer os, at her maa Rigsdagen ved den nye Valglov, som nu snart maa komme, paa en eller anden Maade give os samme Ret som alle andre Borgere. Sker det ikke, maa vi søge efter andre Midler, hvorved vi kan opnaa at faa vor Stemmeret gjort effektivt.

Man kunde tænke sig en Ordning f. Eks. saaledes: Hvis en Tjenestemand i Forvejen ved, at han ikke kan komme til at stemme Valgdagen paa Grund af Tjeneste, kan han Dagen før Valget møde med et Bevis fra sin Tjenestefordeler (Stationsforstander, Lokomotivformand, Baneformand), at han paa Grund af Tjenesten ikke kan møde paa Valgdagen. Det maa da kunne indrettes saaledes, at man f. Eks. paa Raadhuset havde et hemmeligt Rum, hvor han, efter at være krydset af paa Valglisten, kunde afgive sin Stemme. Stemmesedlen maatte saa nedlægges i en aflaaet Urne, hvis Indhold ved Optællingen Dagen efter blev blandet sammen med de øvrige Stemmesedler. Det hele maatte selvfølgelig gøres paa en saadan Maade, at man

var sikret mod at Støttesedlen kunde kontrolleres.

Vi skal henstille til Fællesrepræsentationens Forretningsudvalg, at den tager Opgaven op og søger at faa Valgloven ændret i denne Retning; hvis det kunde lade sig gøre, saa helst inden vi skal til Valg igen, hvad der jo nu under disse urolige Forhold kan ske hvad Tid det skal være.

L. R.

Til Lykke

med Forfremmelsen til Lokomotivfører. Disse velmente Udtalelser er i disse Dage udtalt adskillige Gange. Det burde være saaledes, at man kunde modtage en saadan Udtalelse med Glæde, eftersom man nu har opnaaet det Maal, man har arbejdet hen til. Det kan man ikke, fordi Tiderne og Forholdene er saa abnorme, at der for disse forfremmede og forflyttede bliver forøgede Udgifter ved den dobbelte Husførelse som saaledes opstaar.

Sandheden skal her siges, som et Slag i Ansigtet paa den Institution: Staten, som til Dato har lønnet os saaledes, at man er afskaaret fra at kunne forudbetale, som det forlanges paa Pensionaterne, for sin Kost blot for en Uge, og at det faktisk er saaledes, at den Sum, som skal forudbetales for et Tagkammerværelse er laante Penge.

Man maa gribe sig selv i at spørge, hvad er det for en Stilling, du nu skal beklæde? Er dit Arbejde af saa ringe Betydning for Sanfundet, at det har vanskeligt ved at kunne give sin Mand Føden?

Generaldirektoratet tilskriver den forfremmede saaledes:

„Lokomotivfyrbøder (Navnet) beskikkes herved fra 1. April d. A. at regne til Lokomotivfører ved Statsbanerne med den for denne Stilling normerede Lønning og iøvrigt i Henhold til de for Stillingen til enhver Tid gældende Bestemmelser.

„Lønnen“ 1770 Kr. er for undertegnede en Stigning paa 60 Kr. ÷ 5 pCt. + 25 pCt. til de 60 Kr. = 72 Kr. fordelt paa 12 Mdr. med 6 Kr. I ren Lønning koster det i dette Tilfælde Statsbanerne 20 Øre pr. Dag at forfremme en Lokfyrb. til Fører.

Efter de gældende Bestemmelser i Tilslutning til Forflyttelse kan der tilstaas en Godtgørelse af 29 Kr. 50 Øre pr. Maaned gældende for et Tidsrum af 6 Maaneder.

I en By som f. Eks. Korsør med en stor og pludselig Tilflytning af Tjenestemænd i Forbindelse med Tilflytning ved Byens Opvækst, vil Forholdet blive, at mange Tjene-

stemænd ikke vil kunne faa Lejlighed i kortere eller længere Tid og dermed et økonomisk Tab, en direkte Gæld.

Vi ved, at der med Stillingen følger Frirejse paa 2. Kl. (skrigende Ironi), endvidere funklende dobbeltrandet, trefeltet Skulderdistinktioner med Stjerne til Paasyning af vor opslidte Kappe, som dagligt maa gøre Turen med saavel i som udenfor Tjenesten som Erstatning for manglende Undertøj: „den nøgne Sandhed“. Forholdene er i Virkeligheden saa grelle, at man nu ikke længere kan skjule den indendørskamp man nu paa 5. Aar fører for at holde paa sig selv, sit Hjem, sin Stand, — man bliver bitter.

Roden til Aarsagen er, at hvad der hidtil er gjort for at udligne det værste Tryk er gjort for sent.

Vi er Trælle, vi arbejder uden Udbytte, men bliver udbyttet, udpint i den Grad, at vi nu maa ryste dette Aag af os, vise, at vi ikke længere vil eller kan være Kapitalens: Statens lydige Slaver.

Vi kender alle § 1: „Almindelig Instruks for samtlige Tjenestemænd“, approberet af Ministeriet for offentlige Arbejder 1909, som siger:

Der er Pligt for alle Tjenestemænd ved Statsbanerne i enhver Henseende at varetage Statsbanernes Tarv, at efterkomme de gældende tjenstlige Bestemmelser, villigt, ufortrødent og sanvittighedsfuldt, samt at vise en mønsterværdig Opførsel baade i og udenfor Tjenesten, som det sømmer sig for Ansatte ved en Statsinstitution.

Vi opfylder gerne de os paahvilende tjenstlige Pligter; men det nuværende Ministerium har glemt, at vi Tjenestemænd har Pligter overfor vore Hjem overfor Samfundet, saaledes at vi fra at være Proletarer er sunket ned til Selvbetegnelsen „Pjalteproletarer“.

Vi har i 1917 opnaaet Nedsættelse af en upartisk og upolitisk Lønningskommission, en alsidig Sammensætning af Mænd med lidt eller ingen Forstaaelse af vort opslidende, ansvarfulde, enerverende Arbejde. Vi forstaar, at Omstændighederne har bevirket en Undskyldning af Kommissionens Arbejdsresultater før Rigsdagsbehandling. Vi forstaar, at de Lønresultater, der for Tiden gennemføres indenfor Fagorganisationerne maa kulkaste en „Del“ af det udarbejdede Lønmateriale, der har sit Udspring fra 1917.

Vi har ikke det ringeste Holdepunkt for, hvornaar den endelige Revisionsbeslutning vil træde i Kraft. Vi har derimod tørre talende Tal over den jævne Prisstigning fra 1908 til 1914 og derfra til Dato den enorme over 100 pCt.s Stigning, hvoraf Resultatet nu er, at for en Genrejsning af vort Hjem:

til Klæder, Fodtøj, opslidt og forfaldent Inventar vil en Sum — regnet efter Familiens Størrelse — fra 2—5000 Kr. være nødvendig, naar samtidig Lønnen bringes paa Fode efter de nuværende Priser.

Krigen er sluttet og man drager et Lettelssens Suk i fast Overbevisning om, at nu letter det Tryk, som vi alle maatte være med til at bære og udligne; men det Haab er ogsaa bristet. I Stedet for Prisdal ser vi en yderligere Stigning efterhaanden som Maksimalpriserne ophæves bl. a. paa Oksekød og Fisk, og dagligt faar man meddelt, at grundet paa Arbejdslønnens Stigning er Priserne steget bl. a. paa det uundværlige Fodtøjs Vedligeholdelse saa der nu maa betales 10 Kr. for en Forsaaling.

Selve Spørgsmaalet Dyrtidstillæg eller Lønstillæg er jo nu rejst af Ar. Lokf. Afd. paa Delegeretmødet, og det, der nu maa kræves, er fuld Dækning for indeværende Aar af hele Dyrtiden + den 14 pCts Stigning fra 1908 til 1914.

Jeg følger Hr. L. S. Høeghs Appel i D. L. T. af 2. Februar 1919.

For dette Spørgsmaal, Mad, Klæder og andre af Livets Fornødenheder, maa vi sætte alle Kræfter ind for i sluttet Trop at faa Læsset godt i Hus. Vi maa til Tid og Sted være klar til at slaa et Slag for os selv, vore Hustruer, Børn og Hjem.

Kun mener jeg, at Tiden er inde til om det viser sig nødvendigt at slaa et første Slag.

Bægeret er fuldt, det afhænger af os selv, hvorledes og hvilken Taktik, der skal anvendes.

Maa jeg i denne Forbindelse minde om Drachmanns Vers:

Guds Død! Hvi kender I ej eders Styrke,
hvi fordrer I ikke med tusinde Stemmer
af Guldkalven, som vore Bødler dyrke,
et saftigt Stykke, en Mørbradskive?

A. W e d e b y e, Slagelse.

Lokomotivets Udvikling og Lokomotivpersonalets Uddannelse.

I „Politiken“ for 16. Marts 1916 behandlede Ingeniør I. Falck fra et teknisk Standpunkt, i en længere Artikel, betitlet „Paa Lokomotivet“, Emnet om Lokomotivførerens Arbejde og Ansvar. Bortset fra de almindelig kendte Uoverensstemmelser mellem teoretiske og praktiske Synspunkter ved Bedømmelsen

af en Virksomhed, hvor den praktiske Uddannelse er den virkelige Hovedfaktor, giver Artiklen dog et ret fyldigt Billede af det Arbejde, som denne Kategori af Tjenestemænd mellem Aar og Dag udfører i Samfundets Interesse. Selv den uhildede Lægmand formaaede at danne sig en ret indgaaende Mening om dette Spørgsmaal. Hensigten med nærværende Artikel er derfor ikke at komme nærmere ind paa dette Afsnit om den ydre Tjeneste, saa lidt som at give den omtalte Artikel et fornyet Opkog, men derimod at drage en Parallel mellem Lokomotivets Udvikling og Lokomotivførerstandens Uddannelse i Forhold hertil. Offentligheden vil derigennem blive i Stand til at dømme om Spørgsmaalets Berettigelse eller Ikke-Berettigelse og dets Betydning for Driftssikkerheden og Økonomien indenfor Jernbanevæsenet.

Om Lokomotivets Betydning for Samfundets udviklingen vil der vel næppe komme til at herske nogen Uoverensstemmelse; thi enhver maa give den engelske Historiker Henry Buckle Ret, naar han for mange Aar tilbage sagde, at siden Verdens Skabelse har Lokomotivet gjort mere for Menneskehedens Forening end alle Professorer, Digtere og Profeter for dets Fremkomst. Og særlig har dette vel nok været Tilfældet i de svundne Aar, hvor Lokomotiverne fra lilleputagtige Legetøjsmaskiner er voksede op til Kæmpvogne med én Energi paa flere Tusinde Hestes Kraft.

Selv om vi herhjemme, vel nærmest som Følge af Landets Naturbeskaffenhed og Lidenhed, kun er naaet op til en Præstation af ca. 1300 Hestes Kraft for vore største Lokomotivers Vedkommende, har dette dog som Helhed haft en betydelig og gunstig Indflydelse paa Samfærdigheden, ligesom de mange tekniske Forbedringer paa det maskinelle Omraade maa tillægges økonomiske Fordele. En Kendsgerning er det nemlig, at Lokomotivteknikernes Bestræbelser stadig har været gennem tekniske Hjælpemidler at faa forbedret de ældre Systemer og at faa nedsat Lokomotivernes ret store Driftsudgifter til det mindst mulige. At man har opnaaet virkelig gode Resultater paa dette Omraade er en Kendsgerning.

Men har man dermed naaet Fuldkommenhedens Grænse eller tilnærmelsesvis denne? Svaret bliver ét ubetinget „Nej!“ — selv fra Teknikernes Kreds. Endnu den Dag i Dag staar man langt fra en effektiv Besparelse i Lokomotivernes Forbrug og deres rette Behandling. Paa Spørgsmaalet om Aarsagen til denne Kalamitet, maa Svaret i Korthed blive: „Jernbanetekniken har fulgt Lokomotiverne paa de forskellige Udviklingsstrin, hvorimod

Praktikerne (Lokomotivfolkene) paa Grund af mangelfuld Uddannelse har stagneret gennem Aarene, saaledes at det med Rette kan siges, at dette Personales Virksomhed foregaar paa gyngende Grund.

Naar der foran hævdes, at ogsaa Teknikerne indrømmer, at der paa det omtalte Omraade tiltrænges en Forbedring, bevises Rigtigheden i denne Paastand tilstrækkeligt gennem en af den svenske Maskiningeniør Joh. Gislander udgivet Brochure, hvis Titel er „Spar paa Lokomotivbrændselet, Tanker og Synspunkter for Jernbanemænd“, hvori Forfatteren, som teknisk Sagkyndig, selvfølgelig har bemærket de større og mindre Udslag af den mangelfulde Lokomotivuddannelse iblandt Personalet, bl. a. skriver, at efter hans Erfaring er Viljen til at spare meget god. Naar der ikke destomindre begaas mange Fejl, beror dette uden al Tvivl paa bristende Indsigt og Omtanke. Senere i Bogen gør Forfatteren sig til Talsmand for en bedre Uddannelse og teoretisk Uddannelse.

At denne Opfattelse ikke er af lokal Natur er almindelig kendt, idet Spørgsmaalet, vel nærmest som Følge af de store Jernbaneulykker i de senere Aar i Ulandet, ogsaa har trængt Lokomotivførerstillingens Betydning for Samfundet i Forgrunden, og der ved gjort dette Emne internationalt.

Saaledes stod t. Eks. Statsbanerne i Belgien umiddelbart før Krigen foran en Lønforbedring paa 700 Francs mod, at der indførtes stærkt skærpede Ansættelsesbetingelser, hvilket motiveredes med, at Aarsagen til de hyppige Jernbaneulykker havde sit Udspring i Lokomotivførernes mangelfulde Kvalifikationer. Selv i Tyskland har der i de senere Aar været talt og skrevet meget om dette Spørgsmaal. I et længere Foredrag har Direktøren for den tekniske Lærestalt i Berlin, Steglitz, været en kraftig Forkæmper for en forbedret Uddannelse af Lokomotivførerne, saavel med Henvisning til Driftssikkerheden som Økonomien.

Selv indenfor de tyske Regeringskredse er man begyndt at komme til Erkendelse om, at en Højnelse af Lokomotivpersonalets andelige Niveau er bleven en Nødvendighed. Saaledes sagde Ministeren under en Interpellation i Rigsdagen angaaende Mülheimer-Ulykken, hvor mange Mennesker dræbtes og lemlæstede som Følge af Lokomotivførernes Forseelse, i Slutningen af sin Tale:

I det store og hele staar Statsforvaltningen paa det Standpunkt, at fortsætte paa de tidligere anslaa-

ede Veje med Hensyn til Trafikens Sikkerhed; dog maa der i Fremtiden lægges en afgørende Vægt paa Ansættelsesvilkaarene og Uddannelsen af det tjenstgørende Personale, særlig Lokomotivpersonalet.

Som man ser, falder Opfattelserne sammen med den Kendsgerning, som enhver kan iagttage i Nutidens Samfundsudvikling, at overalt, paa enkelte Undtagelser nær, viser det sig, at man saavel i Stats- som Privatvirksomheder kun kan besætte de ansvarsfulde Poster med Personer, der er i Besiddelse af en tilsvarende Grad aandelig Stringens. Imellem Stillingen, Anseelsen, Lønningen og den aandelige Uddannelse maa der uvilkaarlig bestaa en vis Forbindelse; thi aldrig vil et aandeligt indskrænket Menneske formaa at udfylde en ansvarsfuld Stilling tilfredsstillende, ligegyldig hvor ringe saa end Ansvaret og Stillingens Betydning er. Hvor Klassificeringen af Lokomotivtjenesten hører hjemme, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa; dog mener jeg ikke at være ubeskeden, naar jeg takserer den til ikke at høre til de mest betydningsløse.

At Lokomotivtjenesten hører hjemme indenfor Maskinvæsenets Enemærker, behøver ikke at diskuteres. Ved at drage en Sammenligning mellem det private Maskinvæsen og Lokomotivtjenesten, vil man derfor se, at efterhaanden som Maskinindustrien skred frem og frembragte større og mere komplicerede Kraftmaskiner, kom man til den Erkendelse i den private Industri, at den mest økonomiske Drift og Vedligeholdelse af disse Maskiner kun kunde gennemføres af et Personale, der forud havde nydt et saadant Undervisningsgrundlag, at hver enkelt Maskinmand, selv ved Forandring af Arbejdsplads, blev i Stand til at behandle enhver Kraftmaskintype paa den mest fordelagtige og betryggende Maade. De af Staten for Maskinmestre o. s. v. fastsatte Kvalifikationsprøver indførtes, som en Betyggelse for, at disse Mennesker i Virkeligheden besidder den Duelighed og Intelligens, der forudres for at apnaa en Stilling, hvor Ukendskab til Faget, mangelfulde Evner eller mindre heldige moralske Egenskaber med Lethed kan faa skæbnesvangre Følger.

Medens man i Privatlivet ved gensidig Forstaaelse har forbedret Maskinisternes Arbejdskraft og Vilkaar, har det modsatte været Tilfældet ved Lokomotivtjenesten, hvor til dels den bedre Arbejdskraft, som Følge af de gode Konjunkturer i Privatvirksomhederne i de sidste Aar, har afholdt sig fra at søge Ansættelse. Resultatet er da ogsaa blevet, at Administrationen, for med Tiden

at faa det fornødne Antal Lokomotivførerpladser besatte, saa sig nødsaget til at reducere den hidtil gældende Kvalifikationsprøve saa stærkt, at den faktisk i Øjeblikket er en Parodi paa en Duelighedsprøve og for saa vidt er betydningsløs, idet selv et mindre begavet Menneske ikke kan undgaa at faa Betegnelsen „Bestaaet“.

At en saadan Lempelse ad Aare maa give en daarlig Frugt og virke deprimerende paa Standen er en Kendsgerning, i Særdeleshed da Forringelsen af Lokomotivpersonalets praktiske og aandelige Niveau og Evner kommer til at staa i skærende Modsætning til de stigende Fordringer med Hensyn til en voksende og mere indviklet Maskinkraft, Toggang, Signalvæsen og Økonomi.

Enhver Eksaminand fra Statens kontrolerede Skoler kan overalt gennem Livet beholde de dermed forbundne Rettigheder, mens Lokomotivpersonalet er saaledes stillet, at den Lokomotivfører, som den ene Dag maa betjene en Kraftmaskine paa indtil 1300 Hestes Kraft, den næste Dag, saafremt han er udraadt af Tjenesten, ikke betroes Pasningen af en lille 10 Hestes Dampmaskine. Alene den Kendsgerning er et talende Bevis for Rigtigheden af foranstaaende Fremstilling. Og endnu ejendommeligere tager det sig dog ud, naar man ved, at Statsbanerne opretholder en Fagskole for Trafikpersonalet, hvor Undervisningen er systematisk og obligatorisk for de betræffende Kategorier. Man skulde med Rette mene, at Lokomotivafdelingens daglige Virksomhed og Økonomi spiller en saa stor Rolle paa det aarlige Budget, at den økonomiske Side af Sagen ved Gennemførelsen af en nutidssvarende Kvalifikationsprøve i Tidens Løb vil forrente sig bedre end Udeladelsen af en Række uforstaaelige Henvisninger og Bestemmelser.

Enhver, der paa nærmere Hold har haft Lejlighed til at følge Lokomotivtjenesten i de forskellige Lande, har ikke undgaaet at lægge Mærke til, at Kravet om en mere fyldestgørende Undervisning i de sidste Aar er blevet til et internationalt Spørgsmaal, hvis Løsning Personalet anser for lige saa nødvendigt som en bedre økonomisk Tilværelse end den for Tiden værende.

At Grunden til den hidtil bestaaende Modstand fra Administrationens Side herhjemme udelukkende maa søges i Forbindelsen mellem disse to Krav, er en offentlig Hemmelighed, som den tidligere Generaldirektør Ambt overfor en af Lokomotivførernes Repræsentanter bekræftede, idet han mente, at Eksamensspørgsmaalet skulde bruges om et Løftemiddel for et Lønkrav. Hvor uholdbart dette Standpunkt er, viser følgende Udtalelse

af den preussiske Jernbaneminister i 1910, da han sagde: „Hvad vore Lokomotivførere sætter sig for, er de ogsaa i Stand til at gennemføre.“

Betydningen i disse Ord er ikke til at tage fejl af; den er international. Lige saa sikkert som danske Lokomotivførere ved, at der i hans Person forenes to Bestillinger, nemlig Maskinistens og Trafikmandens, lige saa bestemt ved han ogsaa, at den Dag, han i Fællesskab med sine Kolleger lukker Regulatoren for sidste Gang, standser samtidig Jernbanens Hjerter; thi der findes ikke ca. 1600 andre Lokomotivfolk til Afløsning i Landet.

Men han forstaar ogsaa Rækkevidden overfor Samfundets Interesser og ønsker ikke sine personlige Interesser gjort til et Kampspørgsmaal, saa længe Forhandlingsvejen ikke er afbrudt. Og den lille økonomiske Udgift bør ikke være en Hemske for et nødvendigt Oplysningsarbejde til Samfundets fremtidige Vel. Hvorledes Grundlaget for en saadan Prøve og Henvisning bør være, maa blive en Sag mellem Personalet og Organisationen.

H. O—n.

Nordisk Lokomotivmands Forbunds Kongres.

Forbundets Kongres afholdes d. 13., 14. og 15. Juni 1919 i Bergen, Norge.

Til Kongressen indkaldes herved de respektive Afdelingers Repræsentanter, idet der henvises til Forbundets Lovs § 4, Punkt 3 og 4.

Afrejse maa foregaa senest Onsdag d. 12. Juni fra Kristiania.

Kongressen forelægges følgende

Dagsorden:

1. Kongressen aabner Kl. 10 Fm.
2. Sekretariatets Beretning.
3. Regnskabet.
4. Indstilling fra Sekretariatet om Oprettelse af Reservefond for Afdelingerne.
5. Angaaende Boligspørgsmaalet.
6. Uddannelsesspørgsmaalet.
7. Rettergangsmaaden i disciplinære Sager og Fagdomstole.
8. Lovfæstet Tjenestetid.
9. Sekretariatets Sammensætning.
(Forslag fra Dansk Afdeling om at Lovenes § 3 forandres saaledes, at der vælges 3 Repræsentanter i Stedet for 2.)
10. Valg af Forretningsfører.
11. Valg af Præsident.
12. Bestemmelse af Sted for 5. Kongres 1922.

Th v. Nordahl, Præsident.

Axel Ringdahl.

Foredrag.

Hr. Maskiningeniør Dorph har holdt et udmærket Foredrag Torsdag d. 3. April for Fredericia Lokomotivpersonale om Vacuumbremsen: Hr. Dorph havde forstaaet at tilrettelægge Foredraget saaledes, at Personalet fik et udmærket Udbytte deraf.

Skønt Meddelelsen om Foredraget kom meget sent til Personalets Kundskab, var det alligevel lykkedes at samle ca. 60 Lokomotivmænd. Tillige overværede Maskiningeniørerne Krag og Stahlschmidt og Ingeniørassistent Sand samt Lokomotivmesteren og Lokomotivformanden Foredraget.

Idet Personalet takker Hr. Dorph, udtaler det samtidig Ønsket om, at det snart maa faa Indbydelse til et nyt Foredrag.

L.

Foredrag med Underholdning i Nyborg.

Fredag den 4. dennes afholdt Nyborg Afdelinger m. flere en Aftenunderholdning med Sang, Foredrag og Bal. Aftenens Program udførtes alene af lokale Kræfter blandt Lokomotivpersonalet.

Der indlededes med »Tycho Brahes Farvel«, som blev sunget stemningsfuldt og ikke uden Charme af Hr. Lokomotivfører Sørensen. Samme Prædikater kunde ogsaa tillægges »Polsk Fædrelandssang«, og »Den store, hvide Flok«, som Hr. Sørensen sang efter Foredraget.

Fru Lokomotivfyrbøder Kjemppi akkompagnerede forstaaende og sikkert.

Efter disse Sange, og for at blive i Stilen, sang og reciterede vor gamle, men i Sind, evigunge Osvald Bøckel »Planeten fra 1832« foruden andre humoristiske Ting — — vild Begejstring — —!

Selve Foredraget, som omhandlede Astronomi, og var anlagt med den rette Forstaaelse af Tilhørernes Tilegnelsesevne, var meget interessant, og Foredragsholderen, Hr. Lokomotivfører *Th. Vaaben*, hvis Billede findes blandt 1. Aprilsjubilarerne i forrige Blad, viste sig at være en habil Foredragsholder og en særdeles indsigtfuld Astronom.

Foruden at være Medlem af baade »Dansk astronomisk Selskab« og det nordiske »Nova Selskabet« har Hr. Vaaben foretaget Observationer m. m., som har gjort hans Navn bekendt i videnskabelige Kredse, saa at han foruden videnskabelige Korrespondancer og Konferencer med hjemlige Astronomer tillige har Korrespondancer med udenlandske, blandt andet med en Professor i Astronomi i Belgien.

Hr. Vaaben har i sin Have indrettet sig et lille Observatorium »Minor« med Kikkert (Forstørrelse ca. 265 Gange), samt flere Instrumenter, og her skal gan-

ske kort noteres en Del af Hr. Vaabens Resultater paa Astronomiens yderst vanskelige Omraade.

Han var en af de første, der opdagede den nye Stjerne i Juni 1918.

I December 1917 observerede han alle de store Planeter i ét Døgn, hvilket skal være et meget sjældent Tilfælde.

Foruden planmæssige Observationer af variable Stjerner (speciale) har han til Astronom Thorvald Køhls Stjerneskuksiagttagelser leveret talrige Observationer.

Han har af astronomisk Selskab faaet tildelt et bestemt Himmelfelt at observere.

Han havde i 1917 det største Antal Observationer af Stjernesku, skønt der blev observeret fra 10 forskellige Stationer her i Landet.

Disse Observationer har gennem Thorvald Køhls Meddelelser fundet Vej ikke alene til »Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab«, men ogsaa til det berømte »Lick Observatorium« i Californien, i hvis Maanedshæfter, de er nævnte sammen med Hr. Vaabens Navn.

Den, der skriver disse Linier, kan ikke nægte, at det er med en vis Stolthed og Glæde, at det kan noteres, at vi blandt os har en Kollega, der med fuld Berettigelse kan kaldes Videnskabsmand.

Nyborg, 10. April, 1919.

C. Thygesen.



Resumé

af Forhandlingerne paa Lokomotivførererkredsens Generalforsamling den 9. April 1919.

Formanden bød Velkommen og mindedes med faa Ord de i Aarets Løb afdøde Lokomotivmænd.

1. Mandaterne prøvedes ved Navneopraab. Alle var mødt. — Et Par Delegerede havde meldt Forfald, men Aid. havde sendt Stedfortrædere. — Ialt var mødt 46 Delegerede.

2. Valg af *Dirigenter, Sekretærer og Justeringsmænd.*

Til *Dirigenter* valgtes: *A. Madsen* og *M. Rasmussen.*

Til *Sekretærer* valgtes: *M. Johansen* og *Thygesen.*
Til *Justeringsmænd* valgtes: *C. Højer* og *C. Kirkegaard.*

A. Madsen overtog derefter Dirigenthvervet. Dagsordenen *vedtoges.*

3. Beretning om Kredens Virksomhed.

Formanden gennemgik i et udførligt Foredrag de i Aarets Løb behandlede Sager og redegjorde for forskellige Sager, der kommer til at foreligge i den kommende Tid. —

Følgende Forslag til Beslutning forelaa:

Kredsgeneralforsamlingen foreslaar, at en Lokomotivfører, der er blevet straffet ved at sættes ud af Tur, ikke efter Straffetidens Udløb kan foranledige, at nogen bliver sat ud af Tur, men maa da køre i Reserven, til en Tur bliver ledig.

O. Larsen. F. Jensen.

Forkastet med alle Stemmer mod 2.

Generalforsamlingen bemyndiger H. B. til at arbejde hen til, at Døgnets Arbejde ikke strækker sig ud over otte Timer, Resten betales som Overarbejde. Den samlede maanedlige Arbejdstid maa ikke overstige 208 Timer.

Stillet af A. Jahnsen, taget tilbage og opstillet af G. O. F. Lund.

Følgende Ændringsforslag til sidstnævnte Forslag indkom:

»Det foreslaas, at Perioden bliver en Uge.«

L. M. Schmith.

Ændringsforslaget forkastedes, derefter forkastedes Hovedforslaget.

Endvidere:

»Det paalægges Kredsbestyrelsen at søge gennemført, at Medlemmer, som er forbigaaede, ved Fremfærdigheden da opnaar Lønning efter deres virkelige Anciennitet.«

G. O. F. Lund.

Forslaget vedtoges.

Derefter godkendtes Beretningen.

Punkt 4. Fremlæggelse af Kredens Regnskab 1918.

Kredskassereren forelagde Regnskabet, der uden Diskussion godkendtes.

Punkt 5. Forslag til Budget for Kredsen 1919.

Kredskassereren fremsatte Budgetforslaget med Bemærkning om, at dette var tilrettelagt med Kontingentforhøjelse for Øje.

Efter nogle korte Bemærkninger vedtoges Forslaget.

Punkt 6. Valg af Bestyrelse. (Efter Tur afaar Kredsen formanden og H. Kann).

Der fremsattes et Forslag af følgende Indhold:

Punkt 6 udgaar af Dagsordenen og sættes til Behandling i en Fortsættelse af Generalforsamlingen i Morgen, efter at Formandsvalget paa Delegeretmødet har fundet Sted, paa et af Dirigenten nærmere fastsat Tidspunkt.

Liljekrans.

Om dette Forslag udspandt der sig en længere Diskussion.

Forslaget vedtoges.

Punkt 7. Valg af Revisor og Revisorsuppleant.

Valgt blev Grosen og Rasmussen, Aarhus.

Punkt 8. Udpegning af 5 Medlemmer til 10 Mand Udvalget.

Det vedtoges at behandle dette Punkt paa den fortsatte Generalforsamling den 10. ds.

Punkt 9. Udpegning af 5 Delegerede til Nordisk Lokomotivmands Forbunds Kongres.

Valgt blev Strand Ar., Lund Gb., Thygesen Ng., Rasmussen Fa, og Kann Gb.

Generalforsamlingen sluttede Kl. ca. 6 Em.

C. M. C.

Resumé

af Forhandlingerne paa Lokomotivfyrbødernes Generalforsamling den 9. April 1919.

Formanden aabnede Generalforsamlingen, bød de Delegerede velkommen og mindede med nogle medfølelse Ord hver af de i Aarets Løb afdøde Kolleger. Forsamlingen sluttede sig dertil ved at rejse sig.

1. Prøvelse af Mandaterne.

Valgt blev Egevang Gb. og Christensen Es. Alle 46 Delegerede var mødt.

2. Valg af Mødets Tillidsmænd.

Til Dirigenter Hansen, Fa og Rasmussen, Odense. Til Sekretærer G. Nielsen Ki og Sørensen Ar. Til Justeringsmænd Nergaard-Petersen og Egevang.

3. Beretning om Kredens Virksomhed.

Formanden gennemgik de vigtigste af de i Aarets Løb behandlede Sager og refererede Resultaterne af de med Administrationen førte Forhandlinger.

Der udspandt sig en længere Diskussion om Beretningen, bl. a. om Ansættelse af Lokf. V. Petersen.

Beretningen blev enstemmig godkendt

4. Fremlæggelse af Kredens Regnskab 1918.

Kredskassereren fremlagde Regnskabet og gennemgik den nye Regnskabsordning, som Organisationen har anlagt, samt fremhævede Betydningen og Nødvendigheden af, at denne er gennemført.

Der udspandt sig en mindre Debat om enkelte Poster paa Regnskabet.

Regnskabet blev enstemmig godkendt.

5. Forslag til Budget for Kredsen 1919

blev fremlagt af Kredskassereren med den Bemærkning, at Forslaget er opstillet med en Vedtagelse af Kontingentforhøjelse for Øje.

Budgetforslaget blev enstemmig godkendt med den Ændring, at Formandens og Kassererens Godtgørelse forhøjes til 250 Kr. for hver.

6. Forslag til Ændring i Beklædningen.

Det vedtoges, at Kredsbestyrelsen skal virke for, at der udleveres alle Lokomotivfyrbødere 1 Sæt Overtrækstøj og 1 Kittel aarlig.

7. Forslag om Renholdelse af Lokomotivernes Førrerhus.

Det vedtoges, at Kredsbestyrelsen i Forbindelse med

Bestyrelsen for Kreds I søger udvirket en Ordning, hvorved Personalet bliver fritaget herfor.

8. *Valg af Bestyrelse.*

P. A. Jensen og K. Johansen afgaar. Valgt blev *Overgaard Ar. 28 St.* og *Andreasen Gb. 20 St. Appel, Struer, 16 St.*, blev *Suppleant.*

9. *Valg af Revisor og Revisorsuppleant.*

Valgt blev *Georg Jensen og Eshøj Ar.*

10. *Udpegning af 5 Medlemmer til 10-Mandsudvalget.*

Det vedtoges at foreslaa Medlemmerne, men at udskyde Valget af dem til efter Debatten om Lønsagen.

11. *Udpegning af 5 Delegerede til Nordisk Lokomotivmands-Forbunds Kongres.*

Valgt blev *Appel Struer, Soph. Jensen Ar., Carlsen Gb., Kuhn Kb., Bille Ar.*

Generalforsamlingen sluttede Kl. 6 Em.

P. A. Jensen.

Resumé

af Forhandlingerne paa Delegeretmødet den 10., 11. og 12. April 1919.

Formanden bød Velkommen og bød Gæsterne et hjertelig Velkommen og manede i alvorlige Ord de Delegerede til at behandle Sagerne paa en saadan Maade som de under Indtrykket af den Situation, der kan komme til at foreligge, bør behandles paa.

Af Indbudte var mødt Maskarb. Boesen, Forretningsfører J. A. Hansen og Lokf. Ek. fra Sverige.

Senere kom Lokomotivfører Th. Brix (Privatbanerne tilstede.

Punkt 1. Mandaterne prøvedes.

Sekretæren opraabte Navnene paa de Delegerede, og det viste sig, at alle de Delegerede var kommet tilstede.

Punkt 2 a. Valg af Dirigenter.

De paa Møderne den foregaaende Dag valgte Dirigenter genvalgte.

Axel Madsen ønskede ikke at modtage Dirigentvalget for et enkelt Møde.

I Stedet valgtes *Rasmussen, Aarhus.*

b. Sekretærer.

Hertil valgtes Lokf. *C. R. Christensen Gb.* og *V. Lund Kb.*

c. Justeringsmænd.

Der valgtes: Lokf. *C. Højer og Lfb. Egevang, Gb.*

Punkt 3. Beretningen om Organisationens Virksomhed 1918.

Formanden gennemgik Aarets Begivenheder og vigtigste Sager, der var behandlede og fortsatte efter Middagspausen med Beretning om Arbejdet i Fællesudvalget.

M. Mortensen redegjorde for Forhandlingerne i Centralorganisationen og for Aarsagen til Afbrydelsen af Forbindelse med denne.

L. Rasmussen omtalte de Arbejder, der var foretagne i Fællesrepræsentationen.

Derefter havde mange Delegerede Ordet.

Følgende Resolutioner indkom og sattes under Afstemning.

»Organisationen skal kræve fuld Ret til Indsigelse i alle Sager overfor Administrationen.»

Gb. Afd. 2.

Forslaget *vedtoges.*

Undertegnede foreslaar, at Lønspørgsmaalet, Kravet om et Supplements-Dyrtidstillæg for 1919, Overtidsbetaling pr. Dag udover 8 Timer pr. Dag, dog ikke ud over 10 Overtimer pr. Maaned, og at Tiden paa fremmed Depot ved Ophold mellem Togene regnes for fuld Tjeneste, samlede bliver gjort til Kampspørgsmaal fra Organisationens Side.

L. M. Schmidt.

Fra denne Resolution tog Hovedbestyrelsen bestemt Afstand. Efter en meget lang Diskussion om dette Forslag stillede et saalydende Forslag:

Delegeretmødet henstiller til Hovedbestyrelsen at fortsætte Undersøgelserne ang. Betingelserne for Oprettelse af en obligatorisk Begravelseskasse evt. i Forbindelse med Overtagelse af Lokomotivpersonalets gensidige Hjelpeforening.

Hovedbestyrelsen.

Forslaget *vedtoges.*

Man henstiller til Hovedbestyrelsen at arbejde for at faa det mest mulige ud af Tjenestetidsspørgsmaalet og gaar over til Dagsordenen.

L. Rasmussen, Kredsformand.

Forslaget *vedtoges.*

Ng. Lfb. Afd. foreslaar, at Delegeretmødet vedtager, at det af Forslagsstilleren *Rasmussen, Odense*, stillede Forslag angaaende Fastsættelse af daglig Overtidsbetaling for Overarbejde under særlige Forhold ved Strækningstjenesten, f. Eks. stor Godstrafik, Nedbrud og Driftshindringer.

Forslaget overgives til Forretningsudvalget, og det paalægges Udvalget at fremme Sagen.

Forslaget *vedtoges.*

»Delegeretmødet henstiller til Hovedbestyrelsen at arbejde hen til, at Døgnets Arbejde ikke strækker sig ud over 8 Timer. Resten betales pr. Dag som Overarbejde. Den samlede maanedlige Arbejdstid maa ikke overstige 208 Timer.»

G. O. F. Lund.

Der indkom et saalydende Telegram:

»Kan desværre ikke komme til Delegeretmøde grundet paa Lønningsforhandlinger i Norsk Lokomotivmands-Forbund. Sender sin Hilsen med Ønsket om et godt Resultat af Mødets Forhandlinger.

I. Kraft Lund.»

Af Beretningen fremgaar det, at Forhandlingerne mellem Generaldirektoratet og Organisationen oftest former sig en Samtale, hvor der tales om Sagerne, men hvor der ikke opnaas positive Resultater.

Dansk Lokomotivmands Forenings Delegeretmøde finder i den Anledning Grund til at udtale sin Utilfreds-

hed hermed og kræver, at Forhandlingerne føres saaledes, at Forhandlingernes Resultat fremtræder som en Overenskomst mellem Generaldirektoratet og Organisation, altsaa som en Aftale mellem to ligeberetigede.

Forslaget *vedtoges*.

Da Delegeretmødet er bleven bekendt med Generaldirektoratets Stilling til Anciennitetsreglerne, protesterer det imod Bestemmelsen om, at Personalet ved Forflyttelse i Forbindelse med Forfremmelse ikke kan tilbageflyttes før efter et Aars Forløb, idet denne Bestemmelse absolut ikke virker efter sin Hensigt, men ved sin stavnsbindende Virkning skaber uretfærdige Forhold for Personalet og kræver, at Hovedbestyrelsen paa det kraftigste arbejder for at denne Bestemmelse **bortfader**.

Rasmussen, Od.

Forslaget *vedtoges*.

Der søges hurtigst muligt opført Tjenesteboliger i Brande og andre Steder, hvor det tiltrænges.

M. Johansen, Ge.

Forslaget *vedtoges*.

Ansættes Lokomotivfører V. Petersen ved D. S. B., da sker det med fuld Anciennitet.

Korsør Lfb. Afd.

Forslaget *vedtoges*.

Lfb. N. Hammers Forslag *forkastedes*.

Derefter, *vedtoges* Beretningen enstemmig.

Delegeretmødets 2. Dag, 11. April 1919.

Punkt 4. Fremlæggelse af Organisationens Regnskab. 1918.

Hovedkassereren forelagde Regnskabet og gennemgik de enkelte Poster.

Under Diskussionen fremkom følgende Forslag:

»De forskellige Afdelinger maa selv bære Udgifterne ved Opkrævning af Kontingent.«

Lof. N. P. Hansen, Ms.

Forslaget *vedtoges*.

Regnskabet *godkendtes* med alle Stemmer mod 1.

Punkt 5. Forslag til Budget for Org. 1919.

Under dette behandledes Forslag fra Østerbro Lokf. Afd. om Forhøjelse af Kontingentet i et Aar til 10 Kr., fremkaldte en Del Diskussion.

Forslaget *forkastedes*.

Hovedbestyrelsens Forslag om Forhøjelse af Kontingentet til 4 Kr., *vedtoges*.

Det *vedtoges* derefter, at Fordelingen af Kontingentet blev saaledes: 2 Kr. til Kampfonden, 1 Kr. 64 Øre til Kredskasserne og 36 Øre til Afdelingskasserne.

De deraf følgende Lovændringer *vedtoges* derefter.

Punkt 6. Beretning om Bladets Virksomhed og Regnskab 1918.

Redaktøren redegjorde derefter for Bladets Virksomhed i Løbet af Aaret, og om de Forandringer, der var sket. Omtalte Udgifterne.

Efter at en Del Talere havde haft Ordet besvarede Redaktøren disse, og Beretningen *vedtoges* derefter med alle Stemmer mod 1.

Punkt 8. Forslag til Vedtægter for Kampfonden. (Hovedbestyrelsen).

Mortensen forelagde disse og redegjorde for de enkelte Bestemmelser.

Disse *vedtoges* derefter med den Ændring, at den ene Krone eventuelt gaar til N. L. F. Reservefond.

Punkt 14. Valg af Delegerede til Nordisk Lokomotivmands-Forbunds Kongres.

(5 fra hver Kreds). Hertil valgtes: Lokomotivførerne A. Strand, Ar; Rasmussen, Fa; Thygesen, Ng; G. O. F. Lund og H. Kann, Gb; Lokomotivyrbøderne O. Carlsen, S. Jensen, N. L. Hansen, Fa; E. Kuhn, Kb, og A. P. Appel, Str.

Punkt 15. Valg af Formand. — Valg af Redaktør. Formand og Redaktør *genvalgtes*.

3. Dags Delegeretmøde den 12. April 1919.

Det *vedtoges* ved Mødets Begyndelse, at Lønsagen straks skulde behandles og gaa foran de øvrige Punkter paa Dagsordenen.

Formanden gennemgik i et udførligt Foredrag Lønningssagens Historie. Omtalte først vor Klassificering, som var utilfredsstillende. Kom noget ind paa den Oprykning, der skete blandt Stationspersonalet, idet at man gjorde rangerende Portører til Overportører o. s. v. opefter. Iøvrigt meget naturlige Forbedringer Men som Sagerne laa, var det saaledes, at vi igen stod stille, medens andre gik frem — Man tager ingen Hensyn til vor tekniske Uddannelse, og derfor ser det saaledes ud, at vore Lønsetser, som Kommissionen vil foreslaa vil virke utilfredsstillende. — Det vil, som foreslaaet fra en bestemt Side, virke uheldigt at fastsætte et bestemt Procenttillæg. Vi maa i den Henseende rette os efter de til enhver Tid gældende almindelige Lønningsforhold og den Prisstigning, der kan finde Sted. Paapegede at dette ikke en Gang passede paa de allerede fremsatte Krav. —

Herefter fulgte en meget lang og til Tider meget bevæget Diskussion, der viste, at Medlemmernes Taalmodighed var ved at briste, og at kun en snarlig Afhjælpning af den værste Nød kunde virke beroligende.

Det *vedtoges* at tilstille Statsministeren en Skrivelse, hvori krævedes en hurtig Bevilling af Supplementstillæg, og at Lønningskommissionen maatte fremskynde sit Arbejde, saaledes at Personalet snart kunde faa en tilfredsstillende Lønningslov.

Til Slut nedsattes et Udvalg for at forme en Resolution.

Medens Udvalget arbejdede, behandlede man:

Punkt 9. Forslag om Uniform.

Efter en forholdsvis kort Debat *vedtoges* det at kræve fuld Uniformering for Lokomotivpersonalet.

Punkt 10. Forslag til Lovændring.

Fra Gb. Lokf. Afd.: Forslaget gik ud paa, at Hovedbestyrelsens Medlemmer kun skulde have Stemmeret paa Delegeretmødet, naar de var valgt som Delegerede.

Forslaget forkastedes.

Fra Gb. Lfb. Afd.: gaaende ud paa, at Forslag til Generalforsamlinger og Delegeremøde, og Beretninger og Dagsordener skulde ske 14 Dage tidligere end nu.

Forslaget vedtoges.

Hovedbestyrelsens Forslag til en Tilføjelse til Afdelingslovenes § 9 gaaende ud paa, at et Medlem, der var traadt udenfor Nummer eller afskediget betinges hans Optagelse af, at han har været Medlem af den faglige Organisation, under hvis Omraade han har været beskæftiget, i modsat Fald behandles han efter Kredslovenes § 3.

Forslaget vedtoges.

Punkt 12. Forslag fra Gb. Lfb. Afd. om Medlemskort.

Forslaget vedtoges, med den Bemærkning, at Afdelingerne udreder Omkostningerne, og at Hovedbestyrelsen besørger Anskaffelsen.

Punkt 13. Forslag fra H. B. om Fornyelse af 10 Mands-Udvalgets Mandater.

Det vedtoges at udsætte Fornyelsen af disse, indtil næste Delegeretmøde, der bestemmer om dette atter skal træde i Funktion.

Det nedsatte Udvalg forelagde nu Forslag til Resolution. Udvalget havde delt sig i et Flertal og i et Mindretal. — Om den største Del af Resolutionen var hele Udvalget enig, om en Tilføjelse til denne var det, man var uenig.

Efter at Flertals- og Mindretalsordføreren havde haft Ordet, skred man til Afstemning.

Den første Del af Resolutionen vedtoges *enstemmigt*. Tilføjelsen *forkastedes*.

Resolutionen har følgende Ordlyd:

»Delegeretmødet vedtager, efter at man grundigt har drøftet Lønsagen og i Betragtning af de Vanskeligheder, der er forbunden med paa nærværende Tidspunkt at fastsætte Rammerne for vore Lønkrav, at paalægge Hovedbestyrelsen at kræve: at Lønningerne for Lokomotivfyrbøderne fastsættes i Forhold til Lønnen for Maskinarbejdere paa Statsbanernes Centralværksteder og saaledes, at det altid betyder en Lønforhøjelse at ansættes som Lokomotivfyrbøder; at Lokomotivførernes Løn sættes saaledes, at det betyder en Forøgelse i Indtægt at blive forfremmet til Lokomotivfører.«

Hermed var Dagsordenen udtømt, og Formanden sluttede dette 3 Dages Møde med Ønsket om et godt Resultat af Forhandlingerne om vore Dyrtidstillæg

og Lønkrav, og med et Leve Dansk Lokomotivmands Forening.

C. M. C.

Er det lovligt?

Til »En Tilskuer«s Bemærkninger i »Dansk Lokomotiv Tidende«, Nr. 7, skal jeg, med Forbigaaelse af forskellige Urigtigheder vedrørende det virkelig passerede, blot erklære følgende:

Hvis vedkommende »Part« har skaffet sig Tjenestefrihed for at være til Stede i Forhøret — hvortil han havde Adgang — burde han være mødt eller dog have underrettet Auditøren om, at han var rede til at møde. Da han ikke gjorde dette, forandrer den nye Oplysning ikke Sagen, undtagen for saa vidt den — dens Rigtighed forudsat — viser, at det er Vedkommendes egen Skyld, at han ikke kom til Stede under den paa-gældende Del af Forhøret. — Dette havde forøvrigt ingen anden Betydning end at forlænge den Tid, der medgik til Forhøret.

Den Tankegang, som »En Tilskuer« og hans Klient lægger for Dagen ved at argumentere med et formentligt »personligt Bekendtskab« mellem en af de i Sagen implicerede Tjenestemænd og undertegnede, ligger i et Plan, hvor jeg ikke skal følge dem. Bladets Læsekreds vil her sikkert selv kunne foretage den rette Vurdering.

Hvad enten Indsenderen vil tro det eller ej, maa der til det i Overskriften liggende Spørgsmaal svares: Hvad der foregik, var ikke blot lovligt, men ogsaa forsvareligt og i sin Orden.

Hermed afslutter jeg for mit Vedkommende dette Ordskifte.

København, d. 11. April 1919.

Aage Andersen,
Auditør v. Stb.

25 Aars Jubilæum.**25 Aars Jubilæum.**

Den 1ste Maj kan Lokomotivførerne *J. E. C. Nielsen*, Fredensgade 6, Nyborg, *H. D. J. Raarup*, Tietgensplads 11, 2., Aarhus, og *I. P. S. Bang*, Jellingegade 19, Vejle, fejre 25 Aarsdagen for Ansættelse som Lokomotivmænd.

Dødsfald.

Atter har den spanske Syge krævet et tungt Offer blandt de yngre Lokomotivmænd, idet Lokomotivfyrbøder *Anders Christian Bonnde*, Aarhus H., afgik ved Døden den 23. Marts efter ganske faa Dages Sygdom.

Afdøde blev under meget stor Deltagelse begravet paa Nordre Kirkegaard ved Aarhus Lørdag den 29. Marts. Ved Graven sang Aarhus Lokomotivfyrbøderes Sangkor den sidste Salme til Afdødes Ære, hvor-

efter Afdelingens Formand, Kredskasserer Soph. Jensen i smukke Ord mindedes Bonnde og bragte ham et sidste vemodigt Farvel fra Kammeraterne og sig selv.

Lokomotivfører Snoer, Aarhus H., takkede paa Familiens Vegne for den store Deltagelse.

Bonnde var faa Dage, før han døde, rejst til Holstebro for at være tilstede ved sin Svigermoders Begravelse, blev syg og døde der. I Sandhed en tung



Anders Christian Bonnde.

og sørgelig Skæbne for afdødes Enke, først miste Moderen og faa Dage derefter Ægtefællen.

Dette sørgelige Dødsfald har gjort et dybt Indtryk paa alle dem, der kendte og kom i Berøring med Bonnde, thi han var en særdeles god Kollega, en brav og støt Kammerat, agtet og afholdt af alle. — Ære være hans Minde.

Bonnde, der var Søn af afd. Lokf. B., Ar. H., var født 15. Marts 1890, blev ansat som Lokfb. 1. Juni 15 i Gedser og senere forflyttet til Aarhus H.

K. P.

Hjertelig Tak

Hjertelig Tak for udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum.
S. Christensen, Nyborg.

Herved bringes en hjertelig Tak til alle, som viste mig Opmærksomhed ved mit 25 Aars Jubilæum, særlig Skanderborg Lokomotivpersonale for den smukke Gave.
M. F. Hansen, Skanderborg.

Hjertelig Tak for al udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum.
L. Bay Wedebye, Nyborg.

Hjertelig Tak til alle, som viste mig Opmærksomhed paa min Jubilæumsdag.

F. W. Petersen, København Ki.

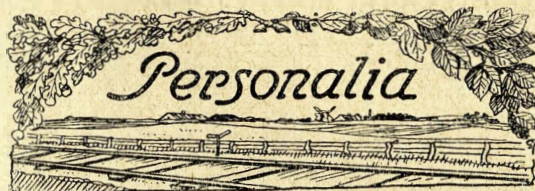
Hjertelig Tak. Samtlige Kolleger bringes min hjerteligste Tak for udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum.
Th. Hensel, Lokomotivfører, Gb.

Enhver, som sendte mig en venlig Hilsen i Anledning af mit Jubilæum, bedes modtage min hjerteligste Tak.

Lad mig benytte Lejligheden til at takke enhver Lokomotivmand, som jeg i Aarenes Løb har samarbejdet med, og tilslut mit bedste Ønske om en lys Fremtid for Lokomotivmændenes Højnelse og Agtelse.

København, i April 1919.

Vilh. Jespersen.



Udnævnte fra 1—4—19:

Lkfm. J. W. Quistgaard, Vamdrup, e. Ans. til Lkmester i Viborg.

Lkfm. C. V. Schou, Aarhus H., e. Ans. til Lkmester i Slagelse.

Lkfører M. J. Sørensen, Aarhus H., e. Ans. til Lkfm. i Aarhus H.

Lkfører. N. P. C. P. Jørgensen, Kbhvns. Godsbg, e. Ans. til Lkfm. ved Kbhvns. Godsbg.

Lkfører. J. Hendriksen, Fredericia, e. Ans. til Lkfm. i Fredericia.

Hdv. K. J. Rost, Struer, til Lkfb. i Struer og

Hdv. S. J. P. Herbst, Struer, til Lkfb. i Struer.

Forflyttede fra 1—4—19:

Lkfm. H. K. Nielsen, Viborg—Aarhus H.

Lkfører L. C. D. R. Sørensen, e. Ans., Grindsted (Dpforst), Korsør (hans Funktion som Dpforstophører samtidig).

Lkfb. S. A. M. H. Schow, Orehoved (Rangerfører), Odense (Rangerfører).

Navneforandring:

Lkfb. J. A. T. Tønnesen, Slagelse, hedder Jens Andrew Juul Juultoff fra 19—3—19. ..

Traadt uden for Nummer e. Ans.:

Lkfb. H. O. C. Kornerup, Roskilde, fra 1—6—19 til 30—5—20.

Afskedigede:

Lkfører. N. P. S. Rohde, Viborg, e. Ans. p. Grund af Svagelighed med Pension fra 30—4—19.

Lkfb. H. S. Dilling, Kbhvns. Godsbg., e. Ans. fra 31—3—19 og

Lkfb. H. T. O. Jensen Viborg, p. Gr. af Svagelighed, fra 31—7—19.

Død:

Lkfb. A. C. Bonnde, Aarhus H., den 23—3—19.





HAFNIA

Samlede Garantimidler pr. 1. Januar 1919
ca. 95 Millioner Kroner.
Samlet Forsikringsbestand pr. 1. Jan. 1919
ca. 350 Millioner Kroner.

Nørrebro Vinimport Nørrebrogade 178.

ROBERT BERTHELSEN

Tlf. Taga 1300

Stort Lager af Iste Klasses Vine & Spirituosa. - - Billigste Priser.

C. D. Fønders Vinhandel, Istedgade 55.

Telf. V. 7201.

Bedste og billigste Indkøbssted paa Vesterbro for
Vine og Spirituosa.

**SPIRITUOSA
OG VINE ---**

**SKRAA, CIGARER
OG TOBAK ---**

købes billigst i

Cigarforretningen, Istedgade 18.

CAFE CARLSBERGHUS

ENGHAVEPLADS 25

LAURITS OLSEN

FORHFN CAFE. YRSA

Kranse - Buketter - Blomsterdekorationer

Blomsterforretningen „Bellis“,

Foreninger 10 pCt.

Ved Martin Griebel.

St. Kongensgade 90 :: Telefon: Palæ 590 y.

Fiskehuset Kingo.

Vesterbrogade 107.

Anbefaler sig med alle

Aarstiders Fiskesorter.

N. P. Pedersen,

Kleinsmedie og Maskinværksted,
HEIMDALSGADE 13.

Reparationer af saavel Kraft- som
Arbejdsmaskiner udføres. Reserve-
dele til Kakkelovne.

Alt solidt, hurtigt og billigt.

C. B. Møller & Co.'s

Cigarer - Cigaretter

Cigarillos & Tobakker

faas hos d'Herrer Forhandlere samt

Østergade 1 & Østerbrogade 27.

Tandlæge Frk. Sørensen

69, Istedgade 69,

Konsultation fra 10-7 Tlf, Vester 905 x

Hele Tandsæt fra 20 Kr.

Ældre Tænder omsættes billigt, Plom-
bering og Tandudtrækning, Moderate
Priser, Bedøvelse hver Dag Kl. 2.

Reparation udføres paa faa Timer,
Jernbanefunktionærer indr. 5 pCt.

Vesterbro Skotøjshus

15, Absalonsgade 15,

bør være Deres **FODTØJ**

Leverandør i
Forretningen grundlagt 1879.

Støt vore Annoncører

Damehatte

Altid Nyheder

Altid billigst - -

A/S Zillmer,

Istedgade 126.

Bemærk! Gamle Hatte ompresses billigt



Lad Deres
gamle

Vinterhat om-
presse, den bli-
ver som ny.
Nye Velour-,
Filt- og
Fløjelshatte
til Fabrikspris.
NØRREBROG 169

Højeste Laan

paa Klasse- og Koloniallodder.

Gevinster udbetales billigt.

R. JENSEN, Nansensgade 32.

Telefon 3279.

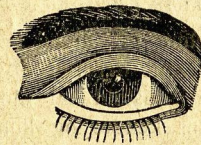
Chr. Hee's Efff.

Niels Juelsgade 6¹.

Telefon 3581.

Modtager

- alt til Bort salg ved Auktion. -



Komplet Lager
af

Briller

og

Pincenez

Edvard Møller

Brillehuset - Vesterbrogade 36.

Frederiksberg Lejebibliothek.

Bog-, Musik- & Papirhandel.

H. SINDAHL PEDERSEN.

G1. Kongevej 113. Tlf. 2892.

(Hjørnet af Alhambravej.)

Husk

Victualie & Paalægs- forretningen

Haderslevgade 30

1. Kl. Varer :: Billige Priser.

Julius Rasmussens Cafe

Enghavehus - - - - -

- - - - Enghaveplads 12.

Elektrisk Lys og Kraft

billigst

P. PEDERSEN,

aut. Installatør.

N. FRIHAVNSGADE 17.

Annonce-Ekspeditioner:

For Kjøbenhavn: Chr. Hylver, Sommerstedgade 22²,
Telefon Vester 4011.

For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgd. 14, Odense.
Telefon 2288.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Redaktion: Vesterbrogade 98 a², Kjøbenhavn B.
Tlf. Vester 2895 y.

Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.